EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 16.12.2010
KOM(2010) 775 v konečnom znení

2010/0373 (COD)

.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa ustanovujú technické požiadavky pre prevodové príkazy a priame inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009

(Text s významom pre EHP)

SEK(2010) 1583 v konečnom znení
SEK(2010) 1584 v konečnom znení
SEK(2010) 1585 v konečnom znení

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Dôvody a ciele návrhu

Tento návrh treba vnímať v kontexte vytvorenia vnútorného trhu platobných služieb v eurách (jednotnej oblasti platieb v eurách, SEPA), na ktorom existuje účinná hospodárska súťaž a neuplatňuje sa rozdielny režim medzi cezhraničnými a vnútroštátnymi platbami, čím sa dosiahnu podstatné úspory a prínosy pre širšie európske hospodárstvo. SEPA poskytne európskym občanom a podnikom ľahko použiteľné a spoľahlivé platobné služby v eurách s konkurencieschopnými cenami, pričom bude zároveň platformou na rozvoj inovácií v oblasti platieb.

Aj keď ju silne podporujú Európska komisia a Európska centrálna banka, SEPA bola pôvodne koncipovaná ako primárne trhovo orientovaný projekt. Európska platobná rada (EPC) – koordinačný a rozhodovací orgán zriadený európskym bankovým sektorom na realizáciu SEPA – vypracovala a implementovala celoúniové programy prevodových príkazov a priamych inkás. Vzhľadom na súčasné pomalé tempá migrácie však všetky kategórie zainteresovaných strán stále viac uznávajú, že na dosiahnutie úspešného dokončenia projektu môže byť nevyhnutný právne záväzný konečný termín.

Úplná integrácia platobného trhu sa dosiahne iba vtedy, keď sa vnútroštátne „tradičné“ nástroje kompletne nahradia celoúniovými platobnými nástrojmi. Aby sa dosiahol tento cieľ, prostredníctvom tohto nariadenia sa ustanovujú konečné termíny migrácie pre prevodové príkazy a priame inkasá v eurách.

Všeobecný kontext

Dňa 28. januára 2008 sa spustil systém prevodových príkazov v oblasti SEPA (SCT). Takmer dva roky neskôr, 2. novembra 2009, znamenalo spustenie inkasného systému v oblasti SEPA (SDD) druhý zásadný míľnik na ceste smerom k realizácii SEPA prostredníctvom celoúniových programov.

Bezpečné a efektívne platobné systémy sú nevyhnutné na uskutočňovanie ekonomických transakcií a na správne fungovanie vnútorného trhu. Euro ako spoločná mena uľahčuje hotovostné transakcie medzi členskými štátmi od roku 2002. Elektronické celoúniové platobné nástroje sú však stále ďaleko od momentu, keď by nahradili vnútroštátne platby, a to z rôznych dôvodov. Prevládajúca neistota na trhu, vo všeobecnosti ťažká hospodárska klíma, nevýhodné postavenie subjektov uskutočňujúcich prvé kroky na trhu (trhových priekopníkov) v oblasti pozostávajúcej so sietí, nedostatok právnej istoty vnímaný v súvislosti s vhodným dlhodobým obchodným modelom pre SDD, ktorý by plne spĺňal pravidlá hospodárskej súťaže EÚ, ako aj dvojité náklady na prevádzkovanie tak systému SEPA, ako aj „tradičných“ platobných systémov, spôsobili, že mnohí hráči na trhu najmä na strane ponuky sa začali dožadovať toho, aby sa prijali právne predpisy EÚ ustanovujúce konečný termín na prechod na systém SEPA. V dvoch uzneseniach Európskeho parlamentu[1] sa zároveň zdôrazňuje

[1] http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0057+0+DOC+XML+V0//EN.

potreba a výhody konečného dátumu migrácie, čo obsahujú aj závery Rady ECOFIN[2], v ktorých bola Komisia vyzvaná, aby v úzkej spolupráci s ECB vykonala dôkladné posúdenie. Podľa článku 127 Zmluvy o fungovaní Európskej únie má ECB (ESCB) ako jednu zo svojich základných úloh podporovať hladké fungovanie platobných systémov. V tomto kontexte zohrávala ECB dôležitú úlohu pri poskytovaní usmernenia trhu pri rozvoji SEPA.

Ani dva roky po spustení systému prevodových príkazov v oblasti SEPA ešte stále nedosiahol počet prevodových príkazov SEPA spracovaných prostredníctvom mechanizmov zúčtovania a vyrovnania nachádzajúcich sa v eurozóne hranicu 10 %. Z lineárnej extrapolácie súčasného tempa migrácie SCT vo výške 9,3 % (v auguste 2010) vyplýva, že na kompletizáciu SEPA bude potrebných približne 30 rokov. Aj za optimistickejších okolností sa zdá veľmi nepravdepodobné, že by sa migrácia SEPA bez dodatočných legislatívnych zásahov skompletizovala za menej ako 15 – 20 rokov. Táto nehybnosť zásadným spôsobom odďaľuje migráciu SEPA, v dôsledku čoho by sa mohli výrazne znížiť priame a nepriame potenciálne prínosy SEPA pre širšie európske hospodárstvo[3]. Aj keď migrácia SEPA si od užívateľov vrátane občanov a malých a stredných podnikov bude vyžadovať, aby prešli na spoločný celoúniový systém číslovania bankových účtov založený na číslach IBAN a kódoch BIC, prechod uľahčí samotné odvetvie tým, že spustí špecifické informačné kampane, zahrnie čísla IBAN a kódy BIC na výpisy z účtov a na platobné karty a zároveň uvedie automatické pomôcky na konverziu čísiel účtov na tvar IBAN.

Existujúce ustanovenia v oblasti návrhu

Touto iniciatívou sa doplní existujúci právny rámec pre platobné služby v rámci EÚ.

Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 zo 16. septembra 2009 o cezhraničných platbách v Spoločenstve sa 1. novembra 2009 nahradilo nariadenie (ES) č. 2560/2001[4]. Týmto nariadením sa v skutočnosti znížili poplatky za cezhraničné platobné transakcie v eurách do výšky 50 000 EUR na úroveň vnútroštátnych poplatkov a povzbudilo sa európske odvetvie platieb, aby vybudovalo celoúniovú platobnú infraštruktúru potrebnú na vytvorenie SEPA.

Cieľom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu (tzv. „smernica o platobných službách“ alebo SPS)[5] je ustanoviť štandardizované podmienky a práva v oblasti platobných služieb ponúkaných na trhu, aby sa dosiahli prínosy pre spotrebiteľov a spoločnosti v celej Únii, pričom smernica poskytuje harmonizovaný právny základ pre SEPA.

Súlad s ostatnými politikami a cieľmi Únie

Ciele návrhu sú v súlade s politikami a cieľmi, ktoré sleduje Únia. Po prvé, zlepší sa nimi fungovanie vnútorného trhu s platobnými službami. Po druhé, celkovo podporujú ostatné politiky EÚ, najmä politiku ochrany spotrebiteľa (uľahčením bezpečných celoúniových platobných systémov) a politiku hospodárskej súťaže (stanovením rovnakých povinností, práv

---

2 http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf.

3 Potenciálne priame a nepriame prínosy SEPA presahujú 300 miliárd EUR počas šesťročného obdobia za predpokladu, že migrácia nástrojov SEPA je komplexná a rýchla. Pozri *SEPA: potenciálne prínosy v hre*, CapGemini, 2007, http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/sepa-capgemini_study-final_report_en.pdf.

4 Ú. v. EÚ L 266, 9. 10. 2009, s. 11.

5 http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:319:0001:01:EN:HTML.

a možností pre všetkých hráčov na trhu a uľahčením cezhraničného poskytovania platobných služieb, čím sa zvýši úroveň hospodárskej súťaže). V posúdení vplyvu, ktoré sprevádza tento návrh, sa konštatuje, že iba rýchlou a komplexnou migráciou na celoúniové prevodové príkazy a priame inkasá sa vygenerujú všetky prínosy integrovaného platobného trhu. Trhové sily a samoregulačné úsilie sa ukázali ako nedostatočné pri presadzovaní harmonizovanej migrácie na SEPA. Uľahčením hospodárskych transakcií v rámci Únie zároveň prispievajú k dosahovaniu širších cieľov stratégie EÚ 2020[6].

2. KONZULTÁCIE SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENIE VPLYVU

Konzultácie so zainteresovanými stranami

Metódy konzultácie, hlavné cieľové sektory a všeobecný profil respondentov

Generálne riaditeľstvo pre vnútorný trh a služby uskutočnilo v období jún – august 2009 verejnú konzultáciu so zainteresovanými stranami o tom, či a ako by sa mali stanoviť lehoty na migráciu existujúcich vnútroštátnych prevodových príkazov a priamych inkás na nové platobné nástroje SEPA, a jej výsledky uverejnilo v septembri 2009. Zhrnutie konzultácie bolo uverejnené na internetových stránkach generálneho riaditeľstva[7].

Prostredníctvom Európskeho podnikateľského skúšobného panela (EBTP) sa každoročne uskutočnilo niekoľko konzultácií o SEPA. Posledná konzultácia sa uskutočnila v druhom polroku 2009 a zúčastnilo sa jej vyše 400 podnikov. 85 % z týchto podnikov boli malé a stredné podniky a 15 % väčšie korporácie. V konzultácii z roku 2009 boli zahrnuté otázky o postupnom ukončovaní „tradičných“ platobných nástrojov a stanovenie konečného termínu na migráciu na SEPA.

S odvetvím bankovníctva navyše už nejaký čas prebiehajú diskusie o obchodnom modeli inkasného systému v oblasti SEPA. Tieto diskusie boli zamerané na problematiku multilaterálnych výmenných poplatkov (MVP)[8] a viedli k prijatiu prechodných ustanovení o MVP v nariadení (ES) č. 924/2009. Napriek tomu výmeny názorov pokračovali, pretože odvetvie nestanovilo dlhodobý obchodný model pre SDD. S cieľom poskytnúť bankám usmernenie vydali Komisia a ECB v marci 2009 spoločné stanovisko, po ktorom v novembri 2009 nasledoval pracovný dokument útvarov Komisie[9]. Verejná konzultácia k tomuto dokumentu bola dokončená v decembri 2009. Vybratým bankám navyše zaslali útvary Komisie v období od decembra 2009 do januára 2010 dotazník. Tento dotazník sa zameriaval na špecifickú problematiku zdvojených nákladov, ktoré vznikajú jednotlivým poskytovateľom platobných služieb pri prevádzkovaní platobných systémov a procesov (platobných platforiem) v rámci existujúcich vnútroštátnych platieb a paralelne v rámci nových celoúniových platieb SEPA. Na tento účel bolo vybratých deväťnásť bánk resp. bankových skupín spomedzi tých najväčších v Európe, ktoré predstavujú mix komerčných bánk,

---

6 V súvislosti so stratégiou EÚ 2020 bol tento návrh identifikovaný ako jedna z kľúčových iniciatív „digitálnej agendy“, ktorú prijala Komisia v máji 2010 (http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/documents/digital-agenda-communication-en.pdf).

7 http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/feedback_migration-2009_09_29_en.pdf.

8 Multilaterálny výmenný poplatok je suma platená poskytovateľmi platobných služieb príjemcov v prospech poskytovateľov platobných služieb platiteľov ako odmena za každú transakciu priameho inkasa.

9 Viac informácií a úplné znenie týchto dokumentov sa nachádza na stránke http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/banking.html.

sporiteľní a družstevných bánk z deviatich krajín. Podobný prieskum bol zaslaný spracovateľom platieb a používateľom platobných služieb (väčšinou podnikom), avšak návratnosť odpovedí nebola dostatočná na vypracovanie analýzy.

Diskusie a výmeny názorov sa uskutočnili v rozmedzí rokov 2008 a 2010 s členskými štátmi, finančnými inštitúciami, organizáciami spotrebiteľov a inými sociálnymi a hospodárskymi partnermi, a to najmä prostredníctvom existujúcich konzultačných výborov pre maloobchodné platby: Expertnej skupiny pre trh platobných systémov (PSMEG), Výboru pre platby (PC) a Fóra EÚ vnútroštátnych koordinačných výborov SEPA.

Diskusie, odpovede a písomné príspevky, ktoré poskytli zainteresované strany, slúžili ako základ na analýzu, ktorú Komisia predložila v dvoch dokumentoch: v posúdení vplyvu, ktoré sprevádza tento návrh, a v pracovnom dokumente, ktorý bol sprístupnený verejnosti na pripomienkovanie na webových stránkach Komisie v období od 7. do 23. júna 2010. V tomto dokumente sa uvádzalo niekoľko problematík, ktoré by sa museli zohľadniť pri stanovovaní povinných konečných termínov tak pri prevodových príkazoch, ako aj pri priamych inkasách.

Zhrnutie odpovedí a spôsob, akým sa zohľadnili

Medzi všetkými zainteresovanými stranami existovala všeobecná podpora myšlienky, že by sa prostredníctvom záväzného nariadenia EÚ mali stanoviť termíny na úplnú migráciu na SEPA: len právnymi predpismi na úrovni Únie sa môže poskytnúť stimul na rozšírenie používania celoúniových prevodových príkazov a priamych inkás. Argumentovalo sa, že nástroje SEPA by nemali len dopĺňať, ale dokonca nahradiť existujúce „tradičné“ nástroje.

Aj keď väčšina zainteresovaných strán podporila prístup založený na stanovení dvoch oddelených termínov na migráciu pre prevodové príkazy a priame inkasá, niektoré z nich uprednostnili jediný konečný termín migrácie pre obe platobné služby. Navyše strana ponuky a niektorí z používateľov intenzívne zastávali dlhšie obdobia migrácie, a to najmä v prípade priamych inkás.

Konkrétne v súvislosti so získanými odpoveďami na konzultáciu, ako aj inými námietkami z odvetvia Komisia 17. novembra uskutočnila záverečné verejné vypočutie s cieľom riešiť dve dôležité otázky, a to po prvé, či by sa namiesto použitia prístupu založeného na povinných technických požiadavkách nemali nariadením priamo ustanoviť platobné schémy vypracované platobným odvetvím; a po druhé, či by sa v záujme jasnosti nemali zahrnúť špecifické právne ustanovenia, pokiaľ ide o vhodný dlhodobý obchodný model pre priame inkaso.

V dôsledku intenzívnej konzultácie sa konštatovalo, že najvhodnejším prístupom na vymedzenie celoúniových platobných nástrojov je zmiešaný prístup, ktorý pozostáva zo stanovenia spoločných štandardov a všeobecných technických požiadaviek. Tieto technické požiadavky by sa mali vzťahovať na celý reťazec transakcie platobnej služby, teda od jedného používateľa platby až po druhého používateľa platby prostredníctvom ich príslušných poskytovateľov platobných služieb. Tým sa zabezpečí, že sa dosiahnu všetky prínosy SEPA, ktoré sa vygenerujú na dopytovej strane trhu (používatelia platobných služieb). Strana ponuky však požiadala, aby sa používali existujúce programy SEPA, ktoré vypracoval európsky bankový sektor.

Veľa zainteresovaných strán uvítalo návrh, na základe ktorého by v členských štátoch určité špecifické vnútroštátne platobné produkty spĺňajúce určité podmienky (napr. vnútroštátne transakcie, trhový podiel pod určitou hranicou) boli vyňaté na určitý čas, po ktorom by sa

všetky „tradičné“ produkty museli postupne ukončovať. Iné zainteresované strany by uprednostnili trvalé vyňatie, aby mohli pokračovať v používaní takýchto špecifických produktov. V odozvách na konzultáciu sa takisto konzistentným spôsobom potvrdilo, že existuje výrazná potreba objasniť platnosť dlhodobého obchodného modelu pre priame inkasá, ktorý spĺňa pravidlá hospodárskej súťaže EÚ.

Získavanie a využívanie expertízy

Vypracovaním komplexnej štúdie nákladov a prínosov migrácie SEPA bola poverená spoločnosť Cap Gemini Consulting a jej výsledky sa uverejnili v januári 2008.

Komisia navyše v auguste 2008 uverejnila štúdiu, ktorú vypracovala spoločnosť Van Dijk Consultants, s cieľom pripraviť monitorovanie vplyvu SEPA na spotrebiteľov.

Posúdenie vplyvu

Komisia uskutočnila posúdenie vplyvu uvedené v pracovnom programe. Toto posúdenie vplyvu bolo pripravené v úzkej spolupráci s ECB.

V posúdení vplyvu sa rozoberá problematika pomalej migrácie na systém prevodových príkazov oblasti SEPA (SCT) a na inkasný systém v oblasti SEPA (SDD), čoho výsledkom je paralelná existencia vnútroštátnych „tradičných“ nástrojov a platieb SEPA. Identifikuje sa v ňom hlavná príčina pomalého napredovania migrácie: neistota týkajúca sa dokončenia SEPA a súvisiace problémové faktory, ako napr. nedostatok stimulov vypracovať produkty SEPA, ktoré by plne spĺňali potreby používateľov, neochota investovať spôsobená tým, že byť prvým, kto uskutoční prvý krok, sa vníma ako nevýhoda, a roztrieštená strana dopytu s nízkou mierou vedomostí o SEPA. Uvádzajú sa tu aj účinky pomalej migrácie. Na „mikro“ úrovni musia účastníci trhu na strane ponuky i dopytu udržiavať viaceré platformy, čoho dôsledkom sú duplicitné prevádzkové náklady na udržiavanie týchto systémov a záporná návratnosť investícií do SEPA. Na „makro“ úrovni vedie pokračovanie vnútroštátnej fragmentácie na trhu EÚ k nevyužívaniu úspor z rozsahu, obmedzuje sa ním hospodárska súťaž a bráni sa inováciám.

V posúdení vplyvu sa zvažujú tri scenáre: žiadny zásah, dodatočné stimuly na migráciu SEPA bez stanovenia konečného termínu a vplyvy stanovenia konečného termínu migrácie. Konštatuje sa v ňom, že najlepším scenárom pre platobný trh Únie, európske hospodárstvo a zainteresované strany je stanovenie konečného termínu na migráciu prostredníctvom nariadenia.

Následne sa v posúdení vplyvu zvažujú najlepšie spôsoby implementácie konečného termínu na technickej úrovni, a to diskusiou o politických submožnostiach konečného termínu implementácie v niekoľkých oblastiach.

Referenčný základ na prijatie celoúniových prevodových príkazov a priamych inkás. Odporúčanou možnosťou je stanoviť konečný termín na základe všeobecných technických požiadaviek, t. j. požiadaviek, ktoré musia spĺňať celoúniové prevodové príkazy a priame inkasá. Technické požiadavky budú zahŕňať existujúce medzinárodné a európske štandardy.

Doména transakcií. Odporúča sa uplatňovať prístup, v rámci ktorého by sa technické požiadavky vymedzené prostredníctvom konečného termínu uplatňovali v celej doméne platobných transakcií, t. j. popri doméne medzi jednotlivým poskytovateľmi platobných služieb navzájom aj v doméne medzi spotrebiteľmi a poskytovateľmi platobných služieb a

v doméne medzi poskytovateľmi platobných služieb a spotrebiteľmi. Odhadovaná suma 84 miliárd EUR na prevádzkových úsporách na strane dopytu závisí plne od integrácie platobného trhu, ktorá by sa mala rozšíriť aj za hranice samotného medzibankového priestoru.

Špecifikácia produktu. Odporúča sa uplatňovať konečný termín aj na produkty pre špecifické skupiny zákazníkov („niche products"), t. j. na prevodové príkazy a priame inkasá, ktoré predstavujú nízkoobjemové platby a ponúkajú osobitné funkcionality. S cieľom umožniť nevyhnutné prispôsobenia v programoch SCT a SDD sa však ustanoví prechodné obdobie v trvaní 3 – 5 rokov.

Rozsah členských štátov. Odporúča sa uplatniť možnosť so spoločným konečným termínom pre štáty eurozóny a neskorším spoločným konečným termínom pre členské štáty mimo eurozóny. Keďže podiel platieb v eurách v členských štátoch mimo eurozóny predstavuje len odhadované 2 % objemu všetkých platieb v eurách, rýchla a plná integrácia členských štátov mimo eurozóny nie je pre úspech SEPA nevyhnutná.

Termín migrácie. Odporúča sa uplatniť podmožnosť rozdielnych konečných termínov: najneskôr jeden rok po nadobudnutí účinnosti nariadenia pre prevodové príkazy a dva roky pre priame inkasá. V praktickom vyjadrení oneskorenie spôsobené prijímaním znamená, že zainteresované strany budú mať približne 30 mesiacov na pripravenie migrácie na SCT a 42 mesiacov na migráciu na SDD od dátumu prijatia návrhu Komisie.

Jasnosť dlhodobého obchodného modelu celoeurópskych priamych inkás. Odporúča sa zakázať univerzálne uplatňovanie multilaterálnych výmenných poplatkov (MVP) na každú transakciu priameho inkasa medzi poskytovateľmi platobných služieb (a opatrenia s obdobným cieľom alebo účinkom). MVP by však za určitých podmienok boli povolené pri transakciách priameho inkasa, ktoré sa nedajú náležite vykonať alebo keď si priame inkaso spätne nárokuje poskytovateľ platobných služieb.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

Zhrnutie navrhovaného opatrenia

Cieľom návrhu na ustanovenie technických požiadaviek pre prevodové príkazy a priame inkasá je:

– zriadiť osobitné konečné termíny migrácie pre prevodové príkazy resp. priame inkasá, a to zavedením súboru spoločných štandardov a všeobecných technických požiadaviek;

– zaistiť dosiahnuteľnosť poskytovateľov platobných služieb pre transakcie prevodových príkazov, ktorá bude modelovaná na povinnosti dosiahnuteľnosti priamych inkás podľa článku 8 ods. 1 nariadenia (ES) č. 924/2009, ako aj interoperabilitu platobných systémov.

Právny základ

Článok 114 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.

Zásada subsidiarity

Zásada subsidiarity sa uplatňuje, pokiaľ návrh nepatrí do výhradnej právomoci Únie.

Ciele návrhu nie je možné dostatočne dosiahnuť na úrovni členských štátov z týchto dôvodov:

V tejto fáze existujú skoro vo všetkých členských štátoch vnútroštátne plány migrácie na SEPA. Aj keď všetky tieto plány podporujú migráciu na SEPA, iba zopár z nich má za cieľ systematické a úplné nahradenie „tradičných“ platobných nástrojov do daného termínu. Cieľové dátumy stanovené zainteresovanými stranami na vnútroštátnych úrovniach sa v jednotlivých členských štátoch rôznia. Pri absencii spoločného cieľového dátumu na úrovni Únie sa nedostatkom koordinácie medzi členskými štátmi a medzi zainteresovanými stranami prinajlepšom vytvoria ťažkosti pri prechode na SEPA a prinajhoršom sa dosiahne patová situácia, ktorá zabráni účinnej migrácii. Cieľové dátumy navyše často závisia od iných podmienok. Tieto plány preto neposkytujú dostatočnú hybnosť pre rýchlu a komplexnú migráciu na SEPA a zároveň nie sú koordinované medzi členskými štátmi.

Ciele tohto návrhu sa lepšie dosiahnu prostredníctvom činnosti na úrovni Únie z týchto dôvodov:

Svojou povahou si integrovaný trh platieb v eurách vyžaduje celoúniový prístup, pretože podkladové štandardy, pravidlá a postupy musia byť konzistentné vo všetkých členských štátoch. Týmto sa podporuje cieľ článku 3 Zmluvy o Európskej únii, kde sa ustanovuje vnútorný trh a hospodárska a menová únia, ktorej menou je euro. Iba európskym prístupom koordinovaným na strane ponuky a dopytu sa môže odomknúť plný potenciál sieťových výhod. Alternatívou k celoúniovému prístupu by bol systém multilaterálnych alebo bilaterálnych dohôd, ktoré by však boli príliš zložité a nákladné v porovnaní s právnymi predpismi na úrovni Únie. Intervencia na úrovni Únie by preto bola v súlade so zásadou subsidiarity.

Návrh je preto v súlade so zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v súlade so zásadou proporcionality z týchto dôvodov:

Návrh sa obmedzuje výlučne na to, čo je výlučne nevyhnutné na dosiahnutie jeho cieľov.

Všetky z navrhovaných predpisov boli predmetom testu proporcionality a intenzívnych konzultácií s cieľom zabezpečiť primeranú a proporcionálnu reguláciu.

Cieľom návrhu je minimalizovať vplyv zmien na všetky zainteresované strany. Technické požiadavky uvedené v prílohe k nariadeniu boli vypracované takým spôsobom, aby umožňovali uplatňovať súčasné existujúce celoúniové programy bez toho, aby sa nimi obmedzovala flexibilita a inovácie.

Návrh ďalej umožňuje členským štátom rozhodovať o vymenúvaní príslušných orgánov tak, aby mohli využívať existujúce administratívne štruktúry a orgány, ak si to prajú, na zníženie svojich nákladov.

Výber nástrojov

Navrhované nástroje: nariadenie.

Iné prostriedky by neboli vhodné z týchto dôvodov:

Stanovenie konečného termínu migrácie na celoúniové prevodové príkazy a priame inkasá si vyžaduje štandardizáciu na technickej úrovni a čo najväčšiu harmonizáciu. Toto je argument v prospech nariadenia a nie smernice. Navyše vzhľadom na sieťovú povahu platobného odvetvia sa väčšina prínosov SEPA prejaví až vtedy, keď sa dokončí vnútroštátny prechod na celoúniové platobné nástroje vo všetkých členských štátoch EÚ. V prípade smernice s potenciálne rôzniacimi sa vnútroštátnymi spôsobmi jej implementácie sa vytvára riziko, že súčasná fragmentácia platobného trhu bude naďalej pretrvávať. Napokon by sa ňou spomalila migrácia kvôli času nevyhnutnému na jej vnútroštátnu transpozíciu. Na stanovenie konečného termínu migrácie na SEPA sa preto odporúča použiť ako právny nástroj nariadenie.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Ak necháme stranou normálne administratívne náklady súvisiace so zabezpečovaním dodržiavania právnych predpisov EÚ, nenastane žiadny vplyv na rozpočet, pretože sa nevytvárajú žiadne nové záväzky a žiadne nové finančné záväzky. Komisia je však zároveň sama významným používateľom platobných služieb, a preto by mala spolu s ostatnými používateľmi profitovať zo zvýšenej miery hospodárskej súťaže, ktorú vytvorí SEPA.

5. DOPLŇUJÚCE INFORMÁCIE

Zjednodušenie

Cieľom návrhu je zjednodušiť právne predpisy, pretože v článku 3 sa do jediného ustanovenia konsolidujú ustanovenie o dosiahnuteľnosti priamych inkás podľa nariadenia č. 924/2009 a podobné ustanovenie o dosiahnuteľnosti prevodových príkazov. Zjednodušenie narábania s platbami bude mať pozitívne účinky na zainteresované strany vrátane verejných správ, podnikov a fyzických osôb.

Keďže týmto nariadením sa zníži fragmentácia v oblasti národných prekážok a povzbudí hospodárska súťaž na európskom trhu platieb, prispeje sa ním k zjednodušeniu platobných procesov.

Napríklad, verejným správam ako častým používateľom platobných nástrojov by mali zo SEPA plynúť výhody, pretože SEPA zjednodušuje ich platobné procesy a umožňuje im efektívnejšie a priamejšie spracúvanie platieb. Verejné obstarávanie platobných služieb na úrovni EÚ by sa malo zjednodušiť, pretože počet potenciálnych poskytovateľov platobných služieb by sa zvýšil, ich ponuky by sa mohli dať lepšie porovnávať a neefektivita spôsobená vnútroštátnymi platobnými formátmi by mala vymiznúť. Kombináciou riešení elektronickej fakturácie a SEPA ako podkladovej platobnej platformy by sa takisto uľahčilo automatické zosúhlasovanie faktúr a platieb.

Podobne pre spotrebiteľov, ktorí sú stále mobilnejší v profesionálnom i súkromnom živote, by sa štandardizovanými cezhraničnými platbami eliminovala potreba udržiavať niekoľko platobných účtov v rôznych krajinách.

Pre poskytovateľov platobných služieb a spracovateľov platieb by sa prostredníctvom úspor z rozsahu a spoločných štandardov dosiahnutých v rámci SEPA značne zefektívnili platby v celej Únii.

Zrušenie existujúcich právnych predpisov

Prijatie návrhu v sebe zahŕňa zrušenie článku 8 nariadenia (ES) č. 924/2009 o dosiahnuteľnosti v prípade priamych inkás. Z dôvodu transparentnosti a zjednodušovania je podstata tohto článku konsolidovaná v článku 3 tohto návrhu.

Doložka o preskúmaní/revízii/ukončení platnosti

Návrh zahŕňa doložku o preskúmaní.

Európsky hospodársky priestor

Navrhovaný akt sa týka záležitosti EHP, a preto by sa mal rozšíriť na Európsky hospodársky priestor.

Podrobné vysvetlenie návrhu

Nasleduje krátke zhrnutie, ktorého cieľom je uľahčiť rozhodovací proces tak, že sa načrtne hlavná podstata nariadenia.

Článok 1 – predmet úpravy a rozsah pôsobnosti – uvádza, že nariadenie sa vzťahuje na vykonávanie všetkých transakcií prevodových príkazov a priamych inkás denominovaných v eurách v rámci Únie. Nevzťahuje sa na niektoré druhy platobných transakcií – ako napr. transakcie platieb kartou, poukazovanie peňazí a platobné transakcie prostredníctvom akýchkoľvek telekomunikačných, digitálnych alebo IT zariadení, ktorých výsledkom nie je prevodový príkaz alebo priame inkaso. S cieľom podporiť hospodársku súťaž a efektivitu by sa nariadením nemali z trhu vylučovať „netradičné“ platobné schémy, najmä vtedy, ak sú založené na pravidlách schémy, v ktorých sú skombinované segmenty priameho inkasa alebo prevodových príkazov. Takže ustanovenia tohto nariadenia sa uplatňujú iba na prevodové príkazy alebo priame inkasá, na ktorých je založená transakcia.

Článok 2 – vymedzenia pojmov – je v čo najväčšej možnej miere zosúladený s vymedzeniami pojmov použitými v smernici 2007/64/ES. Vzhľadom na obmedzený rozsah nariadenia v porovnaní so smernicou o platobných službách však boli niektoré vymedzenia pojmov prispôsobené potrebám tohto návrhu.

Článok 3 – dosiahnuteľnosť poskytovateľov platobných služieb pre transakcie prevodových príkazov je integrovaná s povinnosťou dosiahnuteľnosti priamych inkás podľa článku 8 nariadenia (ES) č. 924/2009.

Článok 4 – technická interoperabilita – ktorá je nevyhnutná pre hladké fungovanie platobných schém a systémov, aby dokázali navzájom komunikovať v celej Únii pomocou rovnakých štandardov, bez technických prekážok pri spracovaní platieb zo strany subjektov na trhu.

Článok 5 a príloha – technické požiadavky na prevodové príkazy a priame inkasá – zavádzajú termíny na migráciu celoúniových nástrojov, a to tak, že určité dôležité štandardy používané v odvetví platieb sa stanú povinné, ako aj vymedzením technických požiadaviek, ktoré sa vzťahujú na poskytovateľov platobných služieb i zákazníkov.

Článok 6 – výmenné/manipulačné poplatky za transakcie priameho inkasa – objasňuje, že po 31. októbri 2012 nie sú pri vnútroštátnych a cezhraničných priamych inkasách dovolené multilaterálne výmenné poplatky *za transakciu*. V článku sa zároveň vymedzujú všeobecné

podmienky pre výmenné poplatky (multilaterálne, bilaterálne a unilaterálne) pre transakcie typu R v súlade s pracovným dokumentom o „uplatniteľnosti článku 81 Zmluvy o ES na multilaterálne medzibankové platby v SDD“, ktorý uverejnila Komisia 3. novembra 2009.

Článok 7 – výnimka – sa vzťahuje na tzv. „tradičné“ produkty pre špecifické skupiny zákazníkov (niche products), ktoré by sa po primeranom prechodnom období mali takisto postupne ukončovať.

Článok 8 – dostupnosť platby zabezpečuje, že ak sa prevodový príkaz v eurách alebo priame inkaso v eurách akceptuje vnútroštátne, bude sa používať aj v prospech eurového účtu alebo z eurového účtu na cezhraničnom základe.

Článok 9 – príslušné orgány – splnomocňuje príslušné orgány, aby prijímali nevyhnutné opatrenia na zaistenie súladu s povinnosťami ustanovenými v tomto nariadení.

Článok 10 – sankcie – vyžaduje od členských štátov, aby Komisii poskytovali podrobné údaje o sankciách.

Článok 11 – mimosúdne sťažnosti a postupy nápravy – zaväzuje členské štáty ustanoviť mimosúdne nápravné orgány na urovnanie sporov vyplývajúcich z ustanovení tohto nariadenia. Od členských štátov zároveň vyžaduje, aby o týchto mechanizmoch poskytli informácie Komisii.

Články 12 až 15 – prijatie delegovaných aktov – umožňujú aktualizáciu technických požiadaviek.

Článok 16 – doložka o revízii – ustanovuje povinnosť predkladať správy o stave veci, v prípade potreby spolu s návrhom na zmenu a doplnenie.

Článok 17 – prechodné ustanovenia – zaisťuje, aby sa konečné termíny vzťahovali na členské štáty eurozóny skôr, zatiaľ čo členským štátom mimo eurozóny sa poskytne prechodné obdobie na základe ich limitovaných objemov transakcií s platbou v eurách.

2010/0373 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa ustanovujú technické požiadavky pre prevodové príkazy a priame inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie[10],

po postúpení návrhu legislatívneho aktu parlamentom jednotlivých štátov,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[11],

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov[12],

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky[13],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Vytvorenie integrovaného trhu s elektronickými platbami v eurách bez zásadných rozdielov medzi vnútroštátnymi a cezhraničnými platbami je nevyhnutné na náležité fungovanie vnútorného trhu. S týmto zámerom je cieľom projektu jednotnej oblasti platieb v eurách (ďalej len „SEPA“) vypracovať spoločné celoúniové platobné nástroje, ktorými sa nahradia súčasné vnútroštátne platobné nástroje. V dôsledku zavedenia otvorených spoločných platobných štandardov, pravidiel a postupov a prostredníctvom integrovaného spracúvania platieb by SEPA mala poskytovať občanom a podnikom Únie bezpečné, ľahko použiteľné a spoľahlivé platobné služby v eurách s konkurencieschopnými cenami. Dokončením SEPA by sa zároveň mali vytvoriť priaznivé podmienky na zvýšenú mieru hospodárskej súťaže v oblasti platobných služieb a na neobmedzovaný rozvoj a rýchlu celoúniovú implementáciu inovácií súvisiacich s platbami. Následne, v dôsledku zlepšených úspor z rozsahu, zvýšenej prevádzkovej efektivity a posilnenej hospodárskej súťaže by elektronické platobné služby v eurách mali byť založené na kvalitnejšom základe a vyvíjať tlaky na plošné znižovanie cien. Toto by malo mať významné účinky najmä v členských

[10] Ú. v. EÚ C, s. .
[11] Ú. v. EÚ C, s. .
[12] Ú. v. EÚ C, s. .
[13] Ú. v. EÚ C, s. .

štátoch, kde sú platby v porovnaní s inými krajinami relatívne drahé. Prechod na SEPA by preto pre používateľov platobných služieb vo všeobecnosti, a konkrétne pre spotrebiteľov, nemal byť sprevádzaný celkovými cenovými nárastmi.

(2) Úspech SEPA je veľmi dôležitý z ekonomického, monetárneho, ako aj politického hľadiska. Je plne v súlade so stratégiou Európa 2020, ktorej cieľom je inteligentnejšie hospodárstvo, v ktorom je prosperita výsledkom inovácií a efektívnejšieho využívania dostupných zdrojov. Tak Európsky parlament prostredníctvom svojich rezolúcií z 12. marca 2009[14] a 10. marca 2010[15] o implementácii SEPA, ako aj Rada vo svojich záveroch prijatých 2. decembra 2009[16] zdôraznili dôležitosť dosiahnutia rýchlej migrácie na SEPA.

(3) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu[17] sa stanovuje moderný právny základ pre vytvorenie vnútorného trhu s platbami, pre ktorý je SEPA základným prvkom.

(4) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 zo 16. septembra 2009 o cezhraničných platbách v Spoločenstve, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 2560/2001[18], sa takisto ustanovuje niekoľko opatrení na uľahčenie úspechu SEPA, ako napr. rozšírenie zásady rovnakých poplatkov na cezhraničné priame inkasá.

(5) Okrem toho samoregulačné úsilie európskeho bankového sektora prostredníctvom iniciatívy SEPA sa ukázalo ako nedostatočné na to, aby bolo motorom harmonizovanej migrácie na celoúniové schémy prevodových príkazov a priamych inkás na strane ponuky i dopytu. Tento samoregulačný proces navyše nepodliehal vhodným mechanizmom riadenia, čím sa môže čiastočne vysvetliť pomalé prijímanie produktov SEPA na strane dopytu. Iba rýchlou a komplexnou migráciou na celoúniové prevodové príkazy a priame inkasá sa dosiahnu všetky prínosy integrovaného platobného trhu, aby sa mohli eliminovať vysoké náklady na súbežné prevádzkovanie „tradičných“ produktov a produktov SEPA.

(6) Mali by sa preto ustanoviť pravidlá, ktoré by sa vzťahovali na uskutočňovanie všetkých prevodových príkazov a priamych inkás v eurách v Únii. V tejto fáze však nie je vhodné zahŕňať sem aj kartové transakcie, pretože na spoločných štandardoch pre kartové transakcie v Únii sa stále pracuje. Poukazovanie peňazí, interne spracúvané platby, platobné transakcie s vysokou hodnotou medzi poskytovateľmi platobných služieb a platby prostredníctvom mobilného telefónu by nemali spadať do rozsahu pôsobnosti týchto pravidiel, pretože tieto platobné služby nie sú porovnateľné s prevodovými príkazmi a priamymi inkasami.

(7) V súčasnosti existuje niekoľko platobných nástrojov, hlavne na platby cez internet, ktoré takisto používajú medzinárodné číslo bankového účtu (IBAN) a identifikačný kód banky (BIC) a sú založené na prevodových príkazoch a priamych inkasách, no ktoré majú dodatočné vlastnosti. Predpokladá sa že, tieto schémy sa rozšíria za ich súčasné národné hranice, pričom by mohli napĺňať spotrebiteľský dopyt po

---

14 P6_TA(2009)0139.
15 P7_TA(2010)0057.
16 http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf.
17 Ú. v. EÚ L 319, 5.12.2007, s. 1.
18 Ú. v. EÚ L 266, 9.10.2009, s. 11.

inovačných, bezpečných a nenákladných platobných nástrojoch. Aby sa takéto schémy nevytlačili z trhu, nariadenie o konečných termínoch pre prevodové príkazy a priame inkasá by sa malo vzťahovať iba na prevodové príkazy alebo priame inkasá tvoriace základ transakcie.

(8) Aby sa prevodové príkazy mohli uskutočniť, musí byť dosiahnuteľný účet príjemcu platby. Preto by sa s cieľom povzbudiť úspešné zavádzanie týchto platobných nástrojov mala v celej Únii zaviesť povinnosť dosiahnuteľnosti. S cieľom zlepšiť transparentnosť je ďalej vhodné skonsolidovať túto povinnosť a povinnosť dosiahnuteľnosti pri priamych inkasách, ktoré sú už zavedené podľa nariadenia (ES) č. 924/2009, do jediného právneho aktu.

(9) Technická interoperabilita je nevyhnutným predpokladom pre hospodársku súťaž. S cieľom vytvoriť integrovaný trh elektronických platobných systémov v eurách je nevyhnutné, aby spracúvanie prevodových príkazov a priamych inkás nebolo obmedzované technickými prekážkami a aby sa uskutočňovalo v rámci schémy, ktorej základné pravidlá by mala dodržiavať väčšina poskytovateľov platobných služieb z väčšiny členských štátov, a aby bolo rovnaké tak pre cezhraničné, ako aj pre výhradne vnútroštátne prevodové príkazy a priame inkasá. Ak je vypracovaná viac ako jedna takáto schéma alebo ak existuje viac ako jeden platobný systém na spracúvanie takýchto platieb, tieto schémy a systémy by mali byť interoperabilné, aby všetci používatelia a poskytovatelia platobných služieb mohli čerpať výhody z hladkého priebehu platieb v eurách v celej Únii.

(10) Je nevyhnutné identifikovať technické požiadavky, ktoré by jednoznačne určovali vlastnosti, ktoré musia spĺňať celoúniové platobné schémy vypracúvané podľa príslušných mechanizmov správy a riadenia, aby sa zaistila interoperabilita. Takéto technické požiadavky by nemali obmedzovať flexibilitu a inovácie a mali by byť otvorené a neutrálne smerom k potenciálnym novo vyvinutým aspektom a zlepšeniam na trhu platieb. Mali by sa navrhnúť s ohľadom na osobitné vlastnosti prevodových príkazov a priamych inkás, najmä s ohľadom na informačné prvky obsiahnuté v platobnej správe. Zároveň by mali obsahovať – najmä pri priamych inkasách – opatrenia na posilnenie dôvery používateľov platobných služieb v používanie takýchto nástrojov.

(11) Technická štandardizácia je míľnikom pre integráciu sietí, ako napr. platobného trhu Únie. Používanie štandardov vyvinutých medzinárodnými alebo európskymi štandardizačnými orgánmi by malo byť od príslušného dátumu povinné pre všetky relevantné transakcie. V kontexte platieb by išlo o IBAN, BIC a štandard pre správy vo finančných službách ISO 20022 XML. Používanie týchto štandardov všetkými poskytovateľmi platobných služieb je preto podmienkou úplnej interoperability v celej Únii. Najmä povinné používanie IBAN a BIC by sa tam, kde je to potrebné, malo presadzovať prostredníctvom komplexnej komunikácie a uľahčovacích opatrení v členských štátoch, aby sa umožnil hladký a ľahký prechod na celoeurópske prevodové príkazy a priame inkasá, a to najmä pre spotrebiteľov.

(12) Je vhodné stanoviť termíny, do ktorých by mali všetky prevodové príkazy a priame inkasá spĺňať tieto technické požiadavky, pričom trh by sa zároveň mal nechať otvorený pre ďalší vývoj a inovácie.

(13) Stanoviť by sa mali oddelené termíny migrácie, aby sa zohľadnili rozdiely medzi prevodovými príkazmi a priamymi inkasami. Celoúniové prevodové príkazy a priame inkasá nemajú tú istú úroveň splatnosti, pretože priame inkaso je zložitejší nástroj než prevodový príkaz, vzhľadom na čo si migrácia na celoúniový systém priamych inkás vyžaduje výrazne viac prostriedkov ako migrácia na celoúniový systém prevodových príkazov.

(14) Regulácia multilaterálnych výmenných poplatkov (MVP) pri priamych inkasách je nevyhnutná, aby sa medzi poskytovateľmi platobných služieb vytvorili neutrálne podmienky hospodárskej súťaže a aby sa umožnil rozvoj jednotného trhu s priamymi inkasami. Multilaterálnymi výmennými poplatkami za každú transakciu priameho inkasa sa obmedzuje hospodárska súťaž medzi bankami príjemcov platieb a zvyšujú poplatky, ktoré tieto banky ukladajú príjemcom platieb, čo vedie k skrytým nárastom cien pre platiteľov. Aj keď pri MVP za transakciu sa nedokázala žiadna alebo len obmedzená miera efektívnosti, takéto poplatky za transakcie, ktoré sú odopreté, odmietnuté, vrátené alebo stornované, pretože ich nemožno náležite vykonať (transakcie typu R), by na jednotnom trhu mohli pomôcť alokovať náklady efektívnym spôsobom. Pri vytváraní účinného európskeho trhu s priamym inkasom by sa preto javilo prínosné zakázať MVP za transakciu. Napriek tomu by transakcie typu R mali byť povolené za predpokladu, že spĺňajú určité podmienky. V každom prípade by pravidlami nemalo byť dotknuté uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ na multilaterálne výmenné poplatky pri transakciách typu R.

(15) Možnosť uplatňovať MVP na transakciu pri vnútroštátnych a cezhraničných priamych inkasách by preto mala byť časovo obmedzená, pričom pre uplatňovanie výmenných poplatkov pri transakciách typu R by sa mali ustanoviť všeobecné podmienky.

(16) V niektorých členských štátoch existujú určité „tradičné“ platobné nástroje, ktoré sú prevodovými príkazmi alebo priamymi inkasami, ale ktoré majú veľmi špecifické funkcionality, často z historických alebo právnych dôvodov. Transakčný objem týchto produktov je obvykle minimálny, vzhľadom na čo by sa mohli klasifikovať ako produkty pre špecifické skupiny zákazníkov („niche products“). Prechodným obdobím pre takéto produkty, ktoré by bolo dostatočne dlhé na to, aby sa minimalizoval vplyv migrácie na používateľov platobných služieb, by sa malo obom stranám trhu pomôcť zamerať sa najprv na migráciu hlavnej časti prevodových príkazov a priamych inkás, čím sa dosiahne to, že väčšinu potenciálnych prínosov integrovaného platobného trhu v Únii bude možné využívať skôr.

(17) Pre praktické fungovanie vnútorného trhu platieb je nevyhnutné zaistiť, aby platitelia, ako napr. podniky alebo verejné orgány, mohli zasielať prevodové príkazy na platobné účty v držbe príjemcov platieb, ktorých poskytovatelia platobných služieb sídlia v iných členských štátoch a sú dosiahnuteľní v súlade s týmto nariadením.

(18) Príslušné orgány by mali mať právomoc efektívne plniť svoje monitorovacie povinnosti a prijímať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby poskytovatelia platobných služieb dodržiavali toto nariadenie.

(19) Je potrebné, aby členské štáty pre prípad nedodržania súladu s týmto nariadením stanovili vo vnútroštátnom práve účinné, primerané a odrádzajúce sankcie.

(20) S cieľom zabezpečiť možnosť nápravy v prípadoch nesprávneho uplatňovania tohto nariadenia by členské štáty mali zaviesť primerané a účinné postupy na mimosúdne podávanie sťažností a nápravu s cieľom urovnať spory vyplývajúce z tohto nariadenia.

(21) Je žiaduce, aby Komisia predložila správu o účinnosti ustanovení tohto nariadenia.

(22) Komisia by mala byť splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 zmluvy, pokiaľ ide o aktualizáciu technických požiadaviek na prevodové príkazy a priame inkasá.

(23) Keďže poskytovatelia platobných služieb z členských štátov mimo eurozóny by potrebovali vykonať viac prípravných prác, takýmto poskytovateľom platobných služieb by sa malo dovoliť, aby na určité obdobie odložili uplatňovanie týchto technických požiadaviek.

(24) S cieľom umocniť právnu istotu je vhodné zosúladiť termíny pre výmenné poplatky ustanovené v článkoch 6 a 7 nariadenia (ES) č. 924/2009 s ustanoveniami uvádzanými v tomto nariadení.

(25) Nariadenie (ES) č. 924/2009 by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.

(26) Spracovanie osobných údajov vykonávané podľa tohto nariadenia sa riadi smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov[19].

(27) Finančné správy týkajúce sa platieb a prevodov v rámci SEPA nespadajú do rozsahu pôsobnosti dohody medzi EÚ a USA z 8. júla 2010 o spracovaní a zasielaní údajov obsiahnutých vo finančných správach na účely Programu na sledovanie financovania terorizmu[20].

(28) Keďže ciele tohto nariadenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu alebo dôsledkov navrhovaných opatrení ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje toto nariadenie rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1
Predmet a rozsah pôsobnosti

1. V tomto nariadení sa ustanovujú pravidlá vykonávania prevodových príkazov a priamych inkás denominovaných v eurách v rámci Únie, keď tak poskytovateľ platobných služieb platiteľa, ako aj poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby sídlia v Únii, resp. keď jediný poskytovateľ platobných služieb danej platobnej transakcie sídli v Únii.

---

19 Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.
20 Ú. v. EÚ L 195, 27.7.2010, s. 1.

2. Toto nariadenie sa neuplatňuje na:

a) platobné transakcie uskutočňované interne v rámci poskytovateľa platobných služieb, ako aj platobné transakcie medzi poskytovateľmi platobných služieb na ich vlastný účet;

b) platobné transakcie spracúvané a zúčtovávané prostredníctvom platobných systémov pre veľké sumy, pri ktorých pôvodným iniciátorom aj konečným príjemcom platby je poskytovateľ platobných služieb;

c) platobné transakcie prostredníctvom platobnej karty vrátane výberov hotovosti z platobného účtu, ak ich výsledkom nie je prevodový príkaz alebo priame inkaso v prospech platobného účtu alebo z platobného účtu identifikovaného základným číslom bankového účtu (BBAN) alebo medzinárodným číslom bankového účtu (IBAN);

d) platobné transakcie prostredníctvom akýchkoľvek telekomunikačných, digitálnych alebo IT zariadení, ak ich výsledkom nie je prevodový príkaz alebo priame inkaso v prospech platobného účtu alebo z neho, identifikovaného číslom BBAN alebo IBAN;

e) poukázania peňazí, pri ktorých sa finančné prostriedky od platiteľa prijímajú bez toho, aby sa vytvoril platobný účet v mene platiteľa alebo príjemcu platby na výhradný účel prevodu zodpovedajúcej sumy príjemcovi alebo inému poskytovateľovi platobných služieb, ktorý koná v mene príjemcu, a/alebo pri ktorých sa takéto finančné prostriedky prijímajú v mene príjemcu a sú mu sprístupnené.

3. Keď sú platobné schémy založené na platobných transakciách vychádzajúcich z prevodových príkazov alebo priamych inkás, avšak majú ďalšie vlastnosti, toto nariadenie sa uplatňuje len na podkladové prevodové príkazy alebo priame inkasá.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

(1) „Prevodový príkaz“ je platobná služba pripísania prostriedkov na platobný účet príjemcu, keď platobnú transakciu alebo rad platobných transakcií iniciuje platiteľ na základe súhlasu, ktorý poskytol svojmu poskytovateľovi platobných služieb.

(2) „Priame inkaso“ je platobná služba, pri ktorej sa zaťaží platobný účet platiteľa, keď platobnú transakciu iniciuje príjemca platby na základe súhlasu platiteľa.

(3) „Platiteľ“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má platobný účet a ktorá povolí uskutočnenie platobného príkazu z tohto platobného účtu.

(4) „Príjemca“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá je zamýšľaným príjemcom finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom platobnej operácie.

(5) „Platobný účet“ je účet vedený na meno jedného alebo viacerých používateľov platobných služieb, ktorý sa používa na vykonávanie platobných transakcií.

(6) „Platobný systém“ je systém prevodov finančných prostriedkov s formálnymi a štandardizovanými opatreniami a spoločnými pravidlami spracovávania, klíringu a/alebo zúčtovania platobných transakcií.

(7) „Platobná schéma“ je súbor pravidiel, postupov a štandardov na uskutočňovanie platieb medzi účastníkmi schémy, pričom tento súbor je oddelený od všetkých infraštruktúr alebo platobných systémov, ktoré podporujú jeho prevádzku medzi členskými štátmi a v rámci nich.

(8) „Poskytovateľ platobných služieb“ je každá z kategórií uvedených v článku 1 ods. 1 smernice 2007/64/ES a fyzické alebo právnické osoby uvedené v článku 26 uvedenej smernice s výnimkou inštitúcií uvedených v článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES[21], ktorým bola členským štátom udelená výnimka v zmysle článku 2 ods. 3 smernice 2007/64/ES.

(9) „Používateľ platobných služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá využíva platobné služby ako platiteľ alebo príjemca alebo obidvoje.

(10) „Platobná transakcia“ je úkon prevodu finančných prostriedkov, a to z podnetu platiteľa alebo príjemcu, bez ohľadu na akékoľvek súvisiace povinnosti medzi platiteľom a príjemcom.

(11) „Platobný príkaz“ je každý pokyn platiteľa alebo príjemcu svojmu poskytovateľovi platobných služieb, ktorým žiada o vykonanie platobnej transakcie.

(12) „Výmenný poplatok“ je poplatok medzi poskytovateľmi platobných služieb platiteľa a príjemcu za každú transakciu priameho inkasa.

(13) „Multilaterálny výmenný poplatok“ je výmenný poplatok, ktorý je predmetom kolektívnej zmluvy medzi poskytovateľmi platobných služieb.

(14) „BBAN“ je identifikačný kód čísla platobného účtu, ktorým sa jednoznačne spája konkrétny účet s poskytovateľom platobných služieb v členskom štáte a ktorý možno používať iba na vnútroštátne transakcie.

(15) „IBAN“ je medzinárodný identifikačný kód čísla platobného účtu, ktorým sa jednoznačne spája konkrétny účet s jednoznačným poskytovateľom platobných služieb v členskom štáte a ktorého prvky sú stanovené normou ISO 13616, ktorú prijala Medzinárodná organizácia pre štandardizáciu (ISO).

(16) „BIC“ je kód, ktorým sa jednoznačne identifikuje poskytovateľ platobných služieb a ktorého prvky sú stanovené normou ISO 13616, ktorú prijala Medzinárodná organizácia pre štandardizáciu (ISO).

(17) „Štandard ISO 20022 XML“ je štandard na vývoj elektronických finančných správ, ako ho vymedzuje Medzinárodná organizácia pre štandardizáciu (ISO), ktorý zahŕňa

---

[21] Ú. v. EÚ L 177, 30. 6. 2006, s. 1.

fyzickú reprezentáciu platobných transakcií pomocou syntaxe XML v súlade s obchodnými pravidlami a vykonávacími usmerneniami celoúniových schém pre platobné transakcie v rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

Článok 3
Dosiahnuteľnosť

Poskytovateľ platobných služieb dosiahnuteľný pre vnútroštátne prevodové príkazy alebo priame inkasá alebo oboje denominované v eurách na danom čísle účtu musí byť dosiahnuteľný, v súlade s pravidlami platobnej schémy, pre prevodové príkazy a priame inkasá iniciované prostredníctvom poskytovateľa platobných služieb sídliaceho v ktoromkoľvek členskom štáte.

Článok 4
Interoperabilita

1. Poskytovatelia platobných služieb uskutočňujú prevodové príkazy a priame inkasá v rámci platobnej schémy, ktorá spĺňa tieto podmienky:

   a) jej pravidlá sú rovnaké pre vnútroštátne a cezhraničné prevodové príkazy a priame inkasá medzi členskými štátmi a v rámci nich;

   b) účastníci schémy predstavujú väčšinu poskytovateľov platobných služieb v rámci väčšiny členských štátov.

2. Platobné systémy a v prípade potreby platobné schémy musia byť technicky interoperabilné prostredníctvom použitia štandardov vyvinutých medzinárodnými alebo európskymi štandardizačnými orgánmi.

3. Spracúvanie prevodových príkazov a priamych inkás nesmie byť obmedzované technickými prekážkami.

Článok 5
Požiadavky na transakcie prevodových príkazov a priamych inkás

1. Najneskôr do [vložiť konkrétny dátum 12 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia] sa musia prevodové príkazy uskutočňovať v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými v bodoch 1 a 2 prílohy.

2. Najneskôr do [vložiť konkrétny dátum 24 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia] sa musia priame inkasá uskutočňovať v súlade s článkom 6 a technickými požiadavkami ustanovenými v bodoch 1 a 3 prílohy.

3. Bez ohľadu na odseky 1 a 2 môžu členské štáty ustanoviť skoršie termíny ako tie, ktoré sa uvádzajú v odsekoch 1 a 2.

4. Komisia môže meniť a dopĺňať prílohu s cieľom zohľadňovať technický pokrok a vývoj na trhu. Tieto opatrenia sa prijmú prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s postupom ustanoveným v článku 12.

Článok 6
Výmenné poplatky za transakcie priameho inkasa

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, sa nesmú na transakcie priameho inkasa uplatňovať žiadne výmenné poplatky na transakciu priameho inkasa alebo iné dohodnuté odmeny s rovnocenným predmetom alebo účinkom.

2. Pri transakciách priameho inkasa, ktoré poskytovateľ platobných služieb nemôže náležite vykonať, pretože platobný príkaz je odopretý, odmietnutý, vrátený alebo stornovaný (transakcie typu R), uskutočňovaných poskytovateľmi platobných služieb sa môže uplatniť multilaterálny výmenný poplatok za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

   a) dohovor musí byť zameraný na efektívne alokovanie nákladov na stranu, ktorá spôsobila transakciu typu R, pričom sa zohľadní existencia transakčných nákladov a účel ochrany spotrebiteľa;

   b) poplatky musia byť založené striktne na nákladoch;

   c) úroveň poplatkov nesmie presiahnuť skutočné náklady na spracovanie transakcie typu R u cenovo najefektívnejšieho porovnateľného poskytovateľa platobných služieb, ktorý je reprezentatívnou stranou multilaterálnej dohody, pokiaľ ide o objem transakcií a povahu služieb;

   d) uplatňovanie poplatkov v súlade s písmenami a), b) a c) musí zabrániť poskytovateľom platobných služieb v tom, aby svojim príslušným používateľom platobných služieb účtovali dodatočné poplatky súvisiace s nákladmi, ktorých sa týkajú tieto výmenné poplatky;

   e) ku kolektívnej zmluve nesmie existovať žiadna praktická a ekonomicky vhodná alternatíva, ktorá by viedla k rovnako efektívnemu alebo efektívnejšiemu zaobchádzaniu s transakciami typu R pri rovnakých alebo nižších nákladoch pre spotrebiteľov.

   Na účely prvého pododseku sa vo výpočte poplatkov za transakciu typu R zohľadňujú iba tie kategórie nákladov, ktoré priamo a jednoznačne súvisia so spracovaním transakcie typu R. Tieto náklady musia byť presne určené. Štruktúra výšky nákladov vrátane osobitného uvedenia každého z ich zložiek musí tvoriť súčasť kolektívnej zmluvy, aby bolo možné ľahké overovanie a monitorovanie.

3. Odsek 1 a podmienky ustanovené v písm. a), b) a d) odseku 2 sa uplatňujú aj na bilaterálne a unilaterálne dohovory, ktoré majú obdobný cieľ alebo účinok.

Článok 7
Výnimka

1. Členské štáty môžu umožniť svojim príslušným orgánom, aby upustili od všetkých alebo niektorých požiadaviek ustanovených v odsekoch 1, 2 a 3 článku 5 na dobu až [vložiť konkrétny dátum 36 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia] pre tie prevodové príkazy alebo priame inkasá, ktorých kumulatívny podiel na trhu na základe oficiálnych platobných štatistických údajov uverejňovaných každý rok

Európskou centrálnou bankou je menej ako 10 % celkového počtu transakcií prevodových príkazov, resp. priamych inkás v tomto členskom štáte.

2. Členské štáty môžu svojim príslušných orgánom umožniť, aby upustili od všetkých alebo niektorých požiadaviek ustanovených v odsekoch 1, 2 a 3 článku 5 až do [vložiť konkrétny dátum 60 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia] pri tých platobných transakciách, ktoré boli iniciované platobnou kartou na predajnom mieste a ktorých výsledkom je priame inkaso z platobného účtu identifikovaného číslom BBAN alebo IBAN.

3. Ak členský štát umožní svojim príslušným orgánom uplatňovať výnimku ustanovenú v odsekoch 1 a 2, upovedomí o tom Komisiu do [vložiť konkrétny dátum 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia]. Členský štát Komisii bez zbytočného odkladu oznámi všetky ďalšie zmeny.

Článok 8
Dostupnosť platieb

1. Platiteľ používajúci prevodové príkazy na prevod finančných prostriedkov zo svojho platobného účtu na iné platobné účty, ktorých poskytovatelia platobných služieb sídlia v rovnakom členskom štáte, nesmie odmietnuť uskutočniť prevodový príkaz v prospech platobných účtov, ktorých poskytovatelia platobných služieb sídlia v inom členskom štáte a sú dostupní v súlade s článkom 3.

2. Príjemca používajúci priame inkaso na prijatie finančných prostriedkov na svoj platobný účet z iných platobných účtov, ktorých poskytovatelia platobných služieb sídlia v rovnakom členskom štáte, nesmie odmietnuť prijať priame inkaso z platobných účtov, ktorých poskytovatelia platobných služieb sídlia v inom členskom štáte a sú dostupní v súlade s článkom 3.

Článok 9
Príslušné orgány

1. Členské štáty vymenujú za príslušné orgány zodpovedné za zaisťovanie súladu s týmto nariadením buď verejné orgány alebo orgány uznané na základe vnútroštátnych právnych predpisov alebo uznané verejnými orgánmi výslovne splnomocnenými na tento účel na základe vnútroštátnych právnych predpisov vrátane národných centrálnych bánk. Členské štáty môžu ako príslušné orgány určiť jestvujúce orgány

2. Členské štáty upovedomia Komisiu o príslušných orgánoch uvedených v odseku 1 do [vložiť konkrétny dátum 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia]. Bezodkladne informujú Komisiu o každej následnej zmene týkajúcej sa týchto orgánov.

3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány uvedené v odseku 1 mali všetky právomoci nevyhnutné na výkon svojich povinností. Ak existuje viac ako jeden príslušný orgán pre záležitosti, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie na ich území, členské štáty zabezpečia, aby tieto orgány úzko spolupracovali, aby mohli účinne plniť svoje príslušné povinnosti.

4. Príslušné orgány účinne monitorujú dodržiavanie tohto nariadenia a prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie tohto dodržiavania.

Článok 10
Sankcie

Členské štáty stanovia do [vložiť konkrétny dátum 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia] pravidlá o sankciách uplatniteľných na porušovanie tohto nariadenia a prijmú všetky potrebné opatrenia na ich implementáciu. Takéto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia Komisii tieto ustanovenia do [vložiť konkrétny dátum 12 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia] a neodkladne informujú Komisiu o každej následnej zmene a doplnení, ktoré ich ovplyvnia.

Článok 11
Postupy na mimosúdne podávanie sťažností a nápravu

1. Členské štáty zavedú primerané a účinné postupy na mimosúdne podávanie sťažností a nápravu s cieľom urovnať spory vyplývajúce z tohto nariadenia medzi používateľmi platobných služieb a ich poskytovateľmi platobných služieb. Na tieto účely členské štáty poveria existujúce orgány tam, kde je to vhodné, alebo zriadia nové orgány.

2. Členské štáty upovedomia Komisiu o orgánoch uvedených v odseku 1 do [vložiť konkrétny dátum 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia]. Bezodkladne informujú Komisiu o každej následnej zmene týkajúcej sa týchto orgánov.

Článok 12
Vykonávanie delegovaných právomocí

1. Právomoc prijímať delegované akty uvedená v článku 5 ods. 4 sa prenáša na Komisiu na dobu neurčitú. V mimoriadne naliehavom prípade sa uplatňuje článok 15.

2. Hneď ako Komisia prijme delegovaný akt, súčasne o ňom upovedomí Európsky parlament a Radu.

3. Právomoc prijímať delegované akty sa prenesie na Komisiu na základe podmienok ustanovených v článkoch 13 a 14.

Článok 13
Zrušenie delegovania právomoci

1. Delegovanie právomocí uvedené v článku 5 ods. 4 môže kedykoľvek zrušiť Európsky parlament alebo Rada.

2. Inštitúcia, ktorá začala interný postup na účely rozhodnutia o zrušení delegovania právomocí, sa o tom pokúsi informovať druhú inštitúciu a Komisiu v primeranom

čase pred prijatím konečného rozhodnutia, pričom uvedie delegované právomoci, ktoré by sa mohli zrušiť a dôvody na ich zrušenie.

3. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomocí uvedených v danom rozhodnutí. Nadobudne účinnosť okamžite alebo v neskoršom dátume, ktorý je uvedený v rozhodnutí. Neovplyvní sa tým účinnosť už účinných delegovaných aktov. Toto rozhodnutie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 14
Námietky proti delegovaným aktom

1. Európsky parlament a Rada môžu namietať voči delegovaným aktom počas dvoch mesiacov odo dňa ich oznámenia. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o jeden mesiac.

2. Ak do uplynutia uvedenej lehoty nevznesie ani Európsky parlament ani Rada námietku voči delegovanému aktu, akt sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť v deň, ktorý je uvedený v jeho ustanoveniach.

   Delegovaný akt môže byť uverejnený v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť pred uplynutím tohto obdobia, ak aj Európsky parlament aj Rada informovali Komisiu o svojom zámere nevzniesť námietky.

3. Prijatý delegovaný akt nenadobúda účinnosť v prípade, že Európsky parlament alebo Rada voči nemu vznesú námietky. Inštitúcia, ktorá namieta, uvedie dôvody svojich námietok proti delegovanému aktu.

Článok 15
Postupy pre naliehavé prípady

1. Delegovaný akt prijatý v rámci postupu pre naliehavé prípady nadobúda účinnosť okamžite a uplatňuje sa pod podmienkou, že sa voči nemu v súlade s odsekom 2 nevznesie námietka. Európskemu parlamentu a Rade sa vysvetlia formou oznámenia dôvody využitia postupu pre naliehavé prípady.

2. Európsky parlament a Rada môžu vzniesť voči delegovanému aktu námietky v lehote šiestich týždňov odo dňa oznámenia. V takomto prípade sa akt prestane uplatňovať. Inštitúcia, ktorá namieta, uvedie dôvody svojich námietok proti delegovanému aktu.

Článok 16
Preskúmanie

Komisia do [vložiť konkrétny dátum 3 roky po nadobudnutí účinnosti] predloží Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Európskej centrálnej banke správu o uplatňovaní tohto nariadenia, ku ktorej podľa potreby pripojí návrh.

Článok 17
Prechodné ustanovenia

1. Poskytovatelia platobných služieb sídliaci v členskom štáte, ktorý nemá euro ako svoju menu, musia do 31. októbra 2014 splniť ustanovenia článku 3. Ak však ktorýkoľvek takýto členský štát zavedie euro ako svoju menu pred 1. novembrom 2013, poskytovateľ platobných služieb sídliaci v tomto členskom štáte splní ustanovenia článku 3 do jedného roka odo dňa, kedy sa príslušný členský štát stal členom eurozóny.

2. Poskytovatelia platobných služieb sídliaci v členskom štáte, ktorý nemá euro ako svoju menu, musia splniť požiadavky ustanovené v článku 4 a bodoch 1 a 2 prílohy pri prevodových príkazoch denominovaných v eurách, ako aj požiadavky uvedené v článku 4 a bodoch 1 a 3 pri priamych inkasách denominovaných v eurách, a to do [vložiť konkrétny dátum 4 roky po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia]. Ak však ktorýkoľvek takýto členský štát zavedie euro ako svoju menu skôr ako [vložiť konkrétny dátum 3 roky po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia], poskytovateľ platobných služieb sídliaci v tomto členskom štáte splní tieto požiadavky do jedného roka odo dňa, kedy sa príslušný členský štát stal členom eurozóny.

Článok 18
Zmena a doplnenie nariadenia (ES) č. 924/2009

Nariadenie (ES) č. 924/2009 sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 6 sa slová „pred 1. novembrom 2012“ nahrádzajú takto: „pred [vložiť konkrétny dátum 24 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia]“.

2. Článok 7 sa mení a dopĺňa takto:

   a) v odseku 1 sa slová „pred 1. novembrom 2012“ nahrádzajú takto: „pred [vložiť konkrétny dátum 24 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia]“.

   b) v odseku 2 sa slová „pred 1. novembrom 2012“ nahrádzajú takto: „pred [vložiť konkrétny dátum 24 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia]“.

   c) v odseku 3 sa slová „pred 1. novembrom 2012“ nahrádzajú takto: „pred [vložiť konkrétny dátum 24 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia]“.

3. Článok 8 sa vypúšťa.

Článok 19
Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*

PRÍLOHA
TECHNICKÉ POŽIADAVKY (ČLÁNOK 5)

(1) Nižšie uvedené technické požiadavky sa uplatňujú na transakcie **prevodových príkazov** i na transakcie **priamych inkás**:

(a) Poskytovatelia platobných služieb a používatelia platobných služieb musia na identifikáciu platobných účtov používať číslo IBAN bez ohľadu na to, či poskytovateľ platobných služieb platiteľa a poskytovateľ platobných služieb príjemcu, resp. jediný poskytovateľ platobných služieb v rámci danej platobnej transakcie, sídlia v rovnakom členskom štáte alebo či jeden z poskytovateľov platobných služieb sídli v inom členskom štáte.

(b) Poskytovatelia platobných služieb musia pri prenose platobných transakcií do systému iného poskytovateľa platobných služieb alebo iného platobného systému používať formát správ na základe štandardu ISO 20022 XML.

(c) Ak používateľ platobných služieb iniciuje alebo prijme jednotlivé prevody prostriedkov, ktoré sú na účely prevodu viazané spolu, použije sa formát správ na základe štandardu ISO 20022 XML.

(d) Pole s údajmi o poukazovaných prostriedkoch musí umožniť vloženie najmenej 140 znakov. Platobné schémy môžu umožňovať vyšší počet znakov s výnimkou prípadov, keď zariadenie používané na poukazovanie informácií má technické obmedzenia súvisiace s počtom znakov, v takom prípade sa uplatňuje toto technické obmedzenie.

(e) Referenčné informácie o poukázaných prostriedkoch a všetky ďalšie dátové prvky poskytnuté v súlade s bodmi 2 a 3 tejto prílohy musia medzi poskytovateľmi platobných služieb prejsť cez platobný reťazec plne a bezo zmien.

(f) Keď budú k dispozícii údaje v elektronickej podobe, platobné transakcie musia umožňovať plne automatizované elektronické spracúvanie vo všetkých fázach postupu platobného reťazca (priame spracovanie medzi jednotlivými koncovými bodmi), ktoré umožní, aby sa celý platobný postup uskutočňoval elektronicky bez potreby opätovného manuálneho zadávania či zasahovania. Toto sa vzťahuje aj na výnimočné spracúvanie prevodových príkazov a priamych inkás, kedykoľvek je to možné.

(g) V platobných schémach sa nesmie stanovovať minimálna hranica výšky platobnej transakcie a musia sa umožňovať prevodové príkazy a priame inkasá.

(h) Platobné schémy nemusia vykonávať prevodové príkazy a priame inkasá presahujúce výšku 999 999 999,99 EUR.

(2) Popri požiadavkách uvedených v bode 1 sa na transakcie **prevodových príkazov** uplatňujú tieto požiadavky:

(a) Príjemca prijímajúci prevodové príkazy musí svoje číslo IBAN a kód BIC svojho poskytovateľa platobných služieb oznámiť svojim platiteľom zakaždým, keď sa žiada o prevodový príkaz.

(b) V súlade s povinnosťami ustanovenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES, poskytne platiteľ svojmu poskytovateľovi platobných služieb a následne ďalej v rámci platobného reťazca príjemcovi tieto povinné dátové prvky:

i) meno platiteľa a/alebo číslo IBAN účtu platiteľa;

ii) sumu prevodového príkazu;

iii) číslo IBAN účtu príjemcu;

iv) meno príjemcu;

v) informácie o poukázaní prostriedkov, ak existujú.

(c) Okrem toho musí poskytovateľ platobných služieb platiteľa poskytnúť poskytovateľovi platobných služieb príjemcu tieto povinné dátové prvky:

i) BIC poskytovateľa platobných služieb platiteľa (ak sa poskytovatelia platobných služieb zainteresovaní na platobnej transakcii nedohodnú inak);

ii) BIC poskytovateľa platobných služieb príjemcu (ak sa poskytovatelia platobných služieb zainteresovaní na platobnej transakcii nedohodnú inak);

iii) identifikačný kód platobnej schémy;

iv) termín zúčtovania prevodového príkazu;

v) referenčné číslo poskytovateľa platobných služieb platiteľa týkajúce sa správy o prevodovom príkaze.

(3) Popri požiadavkách uvedených v bode 1 sa na transakcie **priamych inkás** uplatňujú tieto požiadavky:

(a) Len raz pred prvou transakciou priameho inkasa oznámi platiteľ príjemcovi svoje číslo IBAN a, ak je to vhodné, kód BIC svojho poskytovateľa platobných služieb.

(b) Pri prvej transakcii priameho inkasa a jednorazových transakciách priameho inkasa a pri každej následnej transakcii priameho inkasa príjemca zašle svojmu poskytovateľovi platobných služieb informácie súvisiace s daným oprávnením. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu zašle takéto informácie súvisiace s daným oprávnením poskytovateľovi platobných služieb platiteľa pri každej transakcii priameho inkasa.

(c) Platiteľ musí mať možnosť nainštruovať svojho poskytovateľa platobných služieb, aby obmedzil vyberanie priamych inkás na určitú výšku prostriedkov alebo na určitú periodicitu alebo oboje.

(d) Ak dohoda medzi platiteľom a príjemcom nezahŕňa právo na vrátenie prostriedkov, poskytovateľ platobných služieb platiteľa na žiadosť platiteľa

overí každú transakciu priameho inkasa s cieľom zistiť, či sa výška predloženého priameho inkasa rovná výške dohodnutej v oprávnení, a to pred tým, ako zaťaží účet platiteľa, na základe informácii súvisiacich s daným oprávnením.

(e) Platiteľ musí mať možnosť nainštruovať svojho poskytovateľa platobných služieb, aby zablokoval všetky priame inkasá z účtu platiteľa, alebo aby zablokoval všetky priame inkasá pochádzajúce od jedného alebo viacerých špecifikovaných príjemcov, alebo aby oprávnil priame inkasá pochádzajúce iba od jedného alebo viacerých špecifikovaných príjemcov.

(f) Súhlas sa udelí tak príjemcovi, ako aj poskytovateľovi platobných služieb platiteľa (priamo alebo nepriamo prostredníctvom príjemcu) a oprávnenia spolu s neskoršími úpravami a/alebo zrušeniami uloží príjemca alebo tretia strana v mene príjemcu.

(g) Príjemca poskytne svojmu poskytovateľovi platobných služieb a následne ďalej v rámci platobného reťazca platiteľovi tieto povinné dátové prvky:

i) druh priameho inkasa (trvalé, jednorazové, prvé, posledné alebo zrušenie);

ii) meno príjemcu;

iii) číslo IBAN platobného účtu príjemcu, na ktorý sa má pripísať inkasovaná suma;

iv) meno platiteľa;

v) číslo IBAN platobného účtu platiteľa, ktorý sa má zaťažiť;

vi) jednoznačný referenčný údaj o oprávnení;

vii) dátum podpísania oprávnenia;

viii) výška inkasovanej sumy;

ix) jednoznačný referenčný údaj o oprávnení, ako ho uvádza pôvodný príjemca, ktorý vydal oprávnenie (ak oprávnenie prebral iný príjemca ako príjemca, ktorý oprávnenie vydal);

x) identifikačný údaj príjemcu;

xi) identifikačný údaj pôvodného príjemcu, ktorý vydal oprávnenie (ak oprávnenie prebral iný príjemca ako príjemca, ktorý oprávnenie vydal);

xii) informácie o poukázaní prostriedkov od príjemcu platiteľovi, ak existujú.

(h) Okrem toho musí poskytovateľ platobných služieb príjemcu poskytnúť poskytovateľovi platobných služieb platiteľa tieto povinné dátové prvky:

i) kód BIC poskytovateľa platobných služieb príjemcu (ak sa poskytovatelia platobných služieb zainteresovaní na platobnej transakcii nedohodnú inak);

ii) kód BIC poskytovateľa platobných služieb platiteľa (ak sa poskytovatelia platobných služieb zainteresovaní na platobnej transakcii nedohodnú inak);

iii) meno referenčnej strany platiteľa (ak sa zúčastňuje na dematerializovanom oprávnení);

iv) identifikačný kód referenčnej strany platiteľa (ak sa zúčastňuje na dematerializovanom oprávnení);

v) meno referenčnej strany príjemcu (ak sa zúčastňuje na dematerializovanom oprávnení);

vi) identifikačný kód referenčnej strany príjemcu (ak sa zúčastňuje na dematerializovanom oprávnení);

vii) identifikačný kód platobnej schémy;

viii) termín zúčtovania inkasa;

ix) referenčný údaj poskytovateľa platobných služieb príjemcu pre inkaso;

x) druh oprávnenia;

xi) dátum splatnosti inkasa.